

nisationsmodellen knappast kommer att underlätta förvaltningarnas nuvarande planeringsarbete. Dels kan samordningsproblem uppstå, dels kan arbetsformerna bli alltför formaliserade och administrativt betungande till skada för det mera vardagsnära och informella samarbetet. Den föreslagna metodiken för beräkning av behovet av heldagsomsorg förändrar ej erinringar.

Slutligen anser föreningen att ansvaret för de skilda aktiviteter na klart måste fastslås mellan berörda nämnder. Sociala centralnämnden bör ha förvaltningsansvaret för heldagsomsorgen.

Styrelseval i FSS

Vid Föreningen Sveriges Socialchefers årsmöte i Borås 25—26 september 1974 valdes socialdirektör Bertil Johansson, Örebro, till föreningens ordförande efter Bengt Hedlén, som av sagt sig uppdraget. Styrelsen består i övrigt av socialchef Bengt Söderberg, Solna, socialchef Birger Stark, Sundsvall, bitr socialdirektör Arne Borg, Stockholm, socialdirektör John Lovén, Huddinge, (arbetsutskottet), socialchef Carl Axel Dahl, Karlskrona, socialchef Sven Fisk, Vilhelmina, socialchef Villy Wiklund, Östersund, socialchef Ragnar Christensson, Norrköping, socialchef Arne Lönnkvist, Kungälv, och avdelningsdirektör Willy Karlsson, Strängnäs.

Förändras vi genom gruppverksamhet

CALR ROGERS:

Människor i grupp

Wahlström & Widstrand 185 s, ca kr 26: 50 inkl moms

Bokens undertitel lyder: Om encountergrupper — vart de syftar och hur de fungerar. Med "encounter" menas ungefär intensivt möte (i terapisisituationen). En sådan intensivterapigrupp träffas med en ledare under kort tid, vanligen ett par eller några dagar. I gruppen är terapeuten mycket aktiv och konfronterar med kraft gruppdeltagarna med deras sätt att uppleva och vara i nusiuationen. Carl Rogers, däremot, har grundlagt en sk icke-dirigerande starkt känslöbetonad samtalsbehandling. Han är själv den riktningens främste företrädare sedan årtionden. Det var därför med stor nyfikenhet jag började läsa boken: Vad har hänt med gamle Carl Rogers?

Det visar sig snart att han är sin ursprungliga filosofi trogen. De samlade artiklarna kan närmast betecknas som ett debattinlägg. I den mycket personliga framställningen jämför författaren beskrivningar av vad som faktiskt sker i en terapigrupp med sina värderingar om vad som bör hända.

Rogers beskriver intensivgrup-

per inom områdena rådgivning, behandling, undervisning och organisationsutveckling. I inledningen nämns en mängd gruppformer. På sitt enkla icke-teoretiska sätt presenterar författaren bandinspelade dialoger från olika gruppsamtal. Så söker han sig fram till de gemensamma händelserna och mönstren.

Därefter klargör Rogers sitt eget sätt att leda — eller som han uttrycker det — att underlätta arbetet i en grupp. Grundläggande är hans starka tilltro till gruppmedlemmarnas inneboende resurser, dessa lockas fram i en trygg grupp. Gruppledaren hjälper främst till att skapa en atmosfär av frihet, tolerans och känslomässig förståelse. Rogers betonar hur viktigt det är att handla spontant som gruppledare, att helt utesluta planerade övningar, rollspel, kroppskontakter etc. Upplevelserna i gruppen är det viktiga, och författaren säger sig undvika att tolka vad som sker.

Hur påverkas då den enskilde medlemmen i gruppen? Rogers har brevväxlat med tidigare gruppdeltagare. Hans slutsatser från brevmaterialet blir att en människa kan tillväxa och mogna djupt som en följd av intensivgruppupplevelser. Hon lär känna sig själv, förmår acceptera sig själv och kan från dessa båda plattformar förverkliga sina möjligheter. Encountergruppen kan dessutom minska många människors känsla av överklighet och opersonlighet, bryta ensamhet och fördjupa relationer.

Förändras även organisationer efter det att människor i dem deltagit i intensivgrupper? På denna

.....

Rogers slutsatser blir att en människa kan tillväxa och mogna djupt som en följd av intensivgruppupplevelser.

.....

.....
Boken är läsvärd. Den är framför allt riktad till människor som redan vet en del om grupper och gruppterapi.
.....

punkt är Rogers mera försiktig i sina uttalanden.

I bokens avslutningskapitel ger Rogers exempel på inom vilka områden encountergrupper hittills används. Han redovisar ett omfattande program för utbildning av gruppleddare och hävdar att behovet av handledare är mycket stort. Samtidigt varnar författaren för faran att människors behov av gruppupplevelser sugas ut av penningssamlade ledare, utan intresse att främja mognad, hälsa och konstruktiv förändring hos deltagarna. Han säger vidare att encountergruppen kan hjälpa människor att klara av och även se positiva möjligheter i vår tids snabba förändringar.

Carl Rogers har skrivit sin bok på ett färgstarkt och engagerat sätt. Han presenterar sin syn och tar upp många för en terapeut viktiga frågor.

Det är lätt att fångas av hans sätt att låta gruppdeltagarnas dialoger tala direkt till läsaren. Samtidigt uppfattar jag dock underlaget för de slutsatser författaren drar i artiklarna som väl tunt (och osystematiskt). Ibland får jag känslan att han samlar bevismaterial för att få läsaren på sin sida.

Men oberoende av detta: Boken är läsvärd. Enligt min uppfattning är den riktad framför allt till människor som redan vet en del om grupper och gruppterapi.

Anders Dolfe

Hemlösa i Stockholm

POCKETTIDNINGEN R
4/1974:

Ursäkta, det fattas en spänn

Om förnedring och värdighet bland hemlösa i Stockholm

Prisma 128 s, kra 12: 50 inkl moms

"Ursäkta, det fattas en spänn...", om förnedring och värdighet bland hemlösa i Stockholm handlar pockettidningen R:s fjärde nummer. Det är fotografen Mikael Wahlberg och psykologen Lennart Grosin, som mot bakgrund av sitt engagemang i ett forskningsarbete om hur det är att leva på samhällets botten, erbjuder tidningen R sina tjänster.

Genom deras insatser kan tidningen på ett brutalt sätt beskriva och tydliggöra tillvaron för de i yttersta mening utslagna grupperna i det här landet. Den effektiva reportagestilen motverkar patetiska övertoner. Sådana skulle också motverka syftet att på ett närmast kliniskt sätt i ord och bild visa de mest påtagliga konsekvenserna av en orättfärdig fördelning av ekonomiska, sociala och kulturella resurser.

Reportaget skulle lätt kunna leda till ett slags apatins filosofi — här finns inget att göra. Dessbättre kompletteras framställningen av ett avsnitt av Lennart Grosin, i vilket han skisserar vad som kan göras på kort och lång sikt. Han pekar exempelvis på det förhållandevis framgångsrika arbetet vid "Krukis", där syftet är att på olika sätt skapa adekvata livsmiljöer för de hemlösa. Enkelt uttryckt handlar det om att söka finna en försiktig övergång till en mer oberoende tillvaro för de hemlösa eller ett säkrare sätt att kunna manövrera sin tillvaro.

Den långsiktiga strategin för att motverka att vi får nya generationer hemlösa innebär bl a krav

på slopande av specialklasser, bättre barnmiljö, arbetstidsförkortning och löneutjämning.

Pockettidningen R:s dokumentation över de hemlösa i Stockholm kan inte politiskt nonchaleras.

Lars Svenning

Utmärkt underlag för socialpolitisk debatt

Medmänniskor —

ett socialpolitiskt studiematerial i alkohol- och narkotikafrågan

ABF, SSU, Unga Örnar, Verdandi 92 s,

Verdandi, ABF, SSU och Unga Örnar har gemensamt utarbetat ett socialpolitiskt studiematerial i alkohol- och narkotikafrågan (Brevskolan).

Den centrala utgångspunkten i studiematerialet är att orsakerna till människans handlande och hennes problem är att söka i hennes omgivning. Det är den medvetenheten, menar man, som bör ligga bakom utformningen av den socialpolitiska strategin.

Organisationernas värdegemenskap gör det naturligt och självklart att diskutera strukturella brister i samhället — den ekonomiska fördelningen, kapitalkoncentrationen och hur människors plats i produktionen speglar deras anspråk på alla nivåer.

De olika avsnitten i studiematerialet konkretiseras med dialoger ur teater- och filmavsnitt som har anknytning till de olika ämnesområdena. Därigenom underlättar man på ett pedagogiskt fint sätt för cirkeldiskussioner.

Studiematerialet är ett utmärkt underlag för att bredda debatten kring socialpolitiken och bör dessutom kunna medverka till att förankra de bärande principiella förklaringarna bakom uppkomsten till sociala problem och svårigheter.

Lars Svenning